locis huius operis difficile est invenire. Preterea
quo tractatu, quo sermone, vel qua epistola. Singule
sive requirende sunt iuxta eas in ipsis
paginis est minio annotatum. Verum si forte
te tanta varietas auctoritatum con-
terrat, ac interrupte ac inordinate in
contulacionibus(?) discordia studiosi lectoris
intellectum obscuravit. Aut et si litteras
aliquas sive textus quibus minus contingentes ip-
si impedierit, et propter hoc obscuritate
elucidanda ad fontem originalem
unde hec descenderunt recurrere voluerit, an-
notaciones ubi scriptas consideret, et
sic quo sit eundo agnoscens facilius
inveniat quod querebat. Preterea super addi-
di in multis huic operi quedam verba totius
consolacionis plena et super mel et fa-
vum dulcorata de [illegible] dei genitrice cum
quadam et sermonibus venerabilis patris ex-
cepta, que per capitula distinguens, eq-
bus locis sint sumpta per annotaciones
ubi iuxta se positas designavi. Expli-
cit prologus. Incipiunt capitula libri primi

De eo quod sit deus. ·i·
De eo quod est unus deus. ·ii·
Quod ubique est deus ·iii·
Quomodo est incircumscriptus ·iiii·
De eo quod trinus est deus et de unitate quod
tres persone sunt una substancia. ·v·
De excellentia summe trinitatis ·vi·
De illa unitate qua tres sunt in Christo u-
na persona sunt. ·vii·
De distinctione trium graduum in dominica
incarnacione. ·viii·
Quomodo comprehendi potest deus in hac vita. ·ix·
Quod deus est [illegible] repletor ·x·
De adventu domini corporali ·xi·
Quod per adventum domini manifestata est
benignitas ipsius. ·xii·
Quod celanda fuit dispensacio dominice incarna-
cionis sacramentum. ·xiii·
De spiritu sancto ·xiiii·
Quod non semper spiritus sanctus sit cote in viris
spiritualibus, sed modo veniat, modo recedat. ·xv·
De multiplicitate spiritus ·xvi·
De que ci querendo deo. ·xvii·
De adventu domini spirituali ·xviii·
Quomodo prenoscitur adventus sive vi-
sitacio domini. ·xix·
Quomodo perfecte unitur anima deo. ·xx·
Que sit differentia inter unitatem illam qua
pater et filius unum sunt, et illam qua adherens
deo anima unus spiritus est. ·xxi·
De visione illa qua videndus est deus in fu-
turo sicuti est. ·xxii·
Quod non potest videri deus in hac vita sicuti est. ·xxiii·
De diversis modis visionum dei. ·xxiiii·
Cui tali anime appareat solus deus. ·xxv·
Quod magne fidei magna et sublimia
desideriis merentur videre. ·xxvi·
De vicissitudinibus dei euntis et re-
deuntis in animam. ·xxvii·
Quod absque visitacione sui et gratia non est
plena visitacio dei ·xxviii·
Quid sit presens et sic venit ad animam ·xxix·
Quomodo consistit anima quod diligit a deo. ·xxx·

De eo q(uod) sit d(eu)s. In lib(ro) de (con)sid(eratione) .i.

Quid est d(eu)s? Quo est. nichilo q(uo)d e(st).
nil (con)petencius eternitati q(uam) d(eu)s e(st).
si bonu(m). si magnu(m). si beatu(m). si sapi
ente(m). v(e)l q(ui)c(quid) tale de deo dix(er)is. in h(oc) u(er)bo
instauratur q(uo)d e(st). Neq(ue) hoc e(st) ei e(ss)e q(uo)d
h(ec) o(mn)ia e(ss)e. Si (et) centu(m) talia addas
n(on) recessisti ab e(ss)e. si ea dix(er)is. n(on) ad
didisti. si n(on) dix(er)is n(on) minuisti. Q(ui)d
u(er)o deus? Sine q(uo) n(ichi)l e(st). ta(m) n(ichi)l e(ss)e sine
ip(s)o q(uam) n(ec) ip(s)e sin(e) se p(otest). Ip(s)e sibi ip(s)e o(mn)ib(us)
est. ac p(ro)h q(uo)da(m) ip(s)e solus est. qui
sui ip(s)ius e(st). (et) o(mn)iu(m) e(ss)e. sicut o(mn)ia i(n)
ip(s)o. ita ip(s)e in o(mn)ib(us) est. Quid (est) d(eu)s?
Cui n(ec) s(e)c(u)la accesserut. n(ec) decesserunt.
n(ec) coetna t(ame)n. Quid (est) d(eu)s. ex q(u)o o(mn)ia. p(er) q(uem)
o(mn)ia. in q(u)o o(mn)ia. Quid e(st) d(eu)s? q(u)o n(ichi)l me
li(us) cogitari p(otes)t. Non e(st) m(od)o n(isi) deus.
Quid h(ec) e(st). vita e(st). sapi(enti)a e(st). u(er)itas e(st).
eternitas. su(m)mu(m) bonu(m). d(omi)n(u)s sabaoth
iudica(n)s o(mn)ia cu(m) tranquillitate. placi
dissim(us). serenissim(us). pacatissim(us). q(ui) so
lus sola nescit ignora(n)cia(m). Totus
lux. totus oc(ul)us. (et) q(u)o minime aliq(u)a(n)
fallit. qui minime clauditur. q(u)o ext(ra)
se n(on) querit lum(en) ut uideat. Ip(s)e q(uo)q(ue)
videt. ip(s)e vn(um) vid(et). Amat v(er)o caritas
nouit v(er)o v(er)itas. sedet v(er)o equitas. d(omi)na
tur ut maiestas. regit v(er)o p(r)incipiu(m).
tuetur v(er)o salus. op(er)atur v(er)o v(ir)tus. re
uelat ut lux. assistit v(er)o pietas. Quid
(er)go d(eu)s e(st)? q(ui) ad vniu(er)sos spectat. finis
q(ui) ad elect(or)u(m) sal(us) q(ui) ad se ip(s)e nouit.

Quid e(st) d(eu)s? Voluntas o(mn)ipo(te)ns. beniuo
lentissima uirtus. lumen et(er)nu(m). ingmu
tab(i)l(is) r(ati)o. su(m)ma beati(tu)do. crea(n)s mentes. ad
se p(ar)ticip(an)d(um). uiuifica(n)s ad sen(ti)e(n)d(um). afficia
ens ad appet(en)d(um). dilata(n)s ad capi(en)d(um). iusti
fica(n)s ad p(ro)merend(um). accende(n)s ad zelu(m).
fecu(n)da(n)s ad fructu(m). dirige(n)s ad equita
te(m). forma(n)s ad beniuolencia(m). modera(n)s
ad sapiam. roborans ad uirtute(m). Visi
tans ad (con)solatio(n)e(m). illumina(n)s ad
cognic(i)o(n)e(m). p(er)petua(n)s ad immortalita
tem. implens ad felicitate(m). circu(m)da(n)s
ad securitate(m). In uisi(bi)l(is) (et) inaccessi(bi)l(is)
in se. in suis spectabilis. atq(ue) mira(bi)l(is)
(et) sol(us) mira(bi)l(ia) q(ui) facit mirab(ilia) m(agna) so(lus).
In exilio mansuet(us) (et) amabil(is). In iu
dicio iust(us) (et) terribil(is). in regno glori(osus)
(et) admirabil(is). Hic rect(or) mor(um) est. in
iudicio discret(or) m(er)itor(um). in regno dist(ri)
butor p(re)mior(um). Tot(us) suau(is) e(st). tot(us)
salub(r)is e(st). tot(us) delectabil(is) e(st). to(tus) deniq(ue)
desiderabil(is). In ip(s)o siquide(m) plenitu
do gr(ati)ar(um). Vniu(er)sitas miseracionis.
inexhaust(us) fons pie(ta)t(is). affluencia
tota sp(irit)ual(is) ungenti. Qui a o(mn)ia so
lo u(er)bo (et) corpora creauit (et) sp(irit)us. e(st)
te sola volu(nta)te celestis superat effi
ciencia. ta(m) creand(o). q(uam) reb(us) ordinandis
p(ro)ut voluit. v(idelicet) ut uult. (et) q(ua)ntum
uult. Qui sol(us) cu(m) docet angl(os) sui
hoi(n)s sciam instin n(on) q(ue)rit iure te
p(re)ce auris. sic n(on) s(er)mo oris. p(er) se infu(n)
dit. p(er) se innotescit. pur(us) capi(tu)r

Jt' o ep(isto)la

Ho

Jt' o ieiu(n)

ee· v·

apuris · Sol⁹ nulli⁹ indigz · sol⁹ ⁊ s⁹ ⁊ .ee.v.
omibz te sola omipo^ti volu^te suffi
cies · Cui⁹ omipo^ti arbitro maiesta
citer p̄sto ē oē op⁹ · omē altū incli
nat · oē aduſū cedit · oē creatū
fouet · docet l' mouz · siñ ligᵉ · teuz
l' pbz siñ manibz · siñ pedibz currit
⁊ succurrit pentibz solo spūali nu
tu cū uult · ad q̄cq̄z uult agenda q
ꝫ · Soli tō idē ē face q loqui · idē
loq q uelle · Siquidē apd deū n̄ ū
bū dissidet ab intētione q uitas
est · nᵉ sūn aūto q uit⁹ est · nᵉ mod⁹ .ee.vi.
a fcō q sapia est · O uitas carita^s
etnitas · obea ⁊ bāficās tinitas · O
uitas exulū p̄ria exulū finis · Tu
es uia ubtas · tu uita · tu glia · tu
sufficien · tu bi^to · tu pfcā ⁊ scā uo
luptas ⁊ requies btoꝶ spūum ·

Ubi ē ds : Qr ds ubiq̄z ē · ij ·
Quid dica miser : Sz ū nō est ·
altiō ē celo · inferno profūdioꝛ · la
tioꝛ est tra · mari diffusioꝛ · Nusq̄
ē ⁊ ubiq̄z ē · q nᵉ ab ē ulli · n̄ ullo capi
loco · Ubiq̄z · n · regnat · ubiq̄z imꝑat ·
ubiq̄z maiestas ei⁹ oīa replet · cōplec
titur uniuisa · oībz oīa est · q oīa ad
ministrat · nᵉ est hoīm ꝓpe · Nā q
inse est lucē habitat in accessi
bilē · ⁊ par ei⁹ exsupat omnē
sēm · ⁊ sapᵉ e⁹ nō est nūs · ⁊ mag^ni
tudis ei⁹ nō ē finis · nᵉ p eū uidē
hō ut uiuat · Nō q lōge ab uno

q sit q eē om̄ ē · sū q omīa nᵉ · Sz ut
tu plus mireris · ⁊ nul eo p̄sencī⁹ est
⁊ nul in̄cōphēsibili⁹ · Qd nēpe ꝙ̄ rei
p̄sencī⁹ ē q eē suū · Qd aūt tā in
cōphēsibili⁹ q eē om̄ · Sane oīū
eē dixim deū · nō q illa sꝫ q ē cᵉ · Sz q
ex ipo ⁊ p ipm sꝫ omīa ⁊ in ipo sꝫ
ō · Eo q ē oīū q fcā sꝫ ipe fctor eoꝝ
Tali p in̄ dignatur illa maies
tas suis creaturis eē omībz quidē
q sꝫ · aiantibz aūt q ⁊ uiuūt · porro
rōe utētibz lux · recte ū uiuētibz
utus · uincētibz glia · Qm̄ ds ī crea

Deus tis ē · Incōphē sꝫ miꝰ ·
qui ubiq̄z eēsi⁹ toꝰ ē · iij ·
ꝓsuā siplicē sbā · ali⁹ tn̄ in rōabi^lbz
creatis q̄ incētis · ⁊ ꝑpar ali⁹ inbōis
q in malē ꝑ efficaciā · Ita sane ē in
irrōabi^bz creaturis · ut tn̄ nō capiā
ab ipis · a rōnalibz quid omībz capi
pt ꝑ cogim · Sz a bonis tm̄ capi ⁊ ꝑ
amorē · In solis g bonis ita ē ut sit
⁊ cū ipis ꝓ cōcordiā uolūtatis · Nā
dū suas uolūtates iusti ^tit subdūt ut .e.vi.
deū nō deceat uelle q ipi uolūt · ꝑ
hi q ab ei⁹ uolū^te nō dissentiūt deū
sꝫ spāli⁹ cīgnūt · Deus quidē eēsi⁹
atq̄z indrēnē ubiq̄z p̄sto ē · diuīe uitq̄z
p̄sencia maiestatis ⁊ magitu^ne ū
tutis sue · Sꝫ tn̄ exhibicōz seūm
hibicōz q̄da lōge q̄da ꝓpe eē dicit ·
angloꝶ decorat ⁊ hōi · i · rōnabiliū
creaturaꝶ · Deniq̄z lōge a ꝓnoribz

salus. Certa aias pia dispensatione ad
spc et non exterio. Sz unr ad alin se loge
facit. prauitus semp ualde loge est.
atque mira h et non in mia. Quare obire
ad dnm orat scs et ait. Ne decline
mira a filio tuo. qr sces in mia po
tuit declinare. Prope e deus scis et e
scs suis. Et cui loge ee uidetur et
non eqliter omnibz. Sz alijs pl. alijs
min. p mitoz diuisitate. De eo qr
hatet vni e ds. c. lxx.
Hm nra simplicitas .iiij.
et diuitas. qi unu respicit multos
et qui multos unu. n ad multitudine
mlt ei. Non ad paucitate tar. n ad
diuisitate diuis. n restrict ad vnu.
n amr ad curas. n ptuibat n tur
bulent ad sollicitudines. Sic sane
um otent. sic plibz ut non distetus
Sola summa et metata nra q ds e.
hac s uedicat meia singlare quia
sic eenat simpliciter ut non aliud et aliud
non alibi qz et alibi. Sz ne m qde et m
inueniatur mea. Nepe insemet ma
nes. qr hz e et qr e sep et vno m e. In
ea et multu in unu et diusa mitt di
rigunt. ut n de miositate rez summat
plalitate. n altacoz de uarietate se
cat. loca omnia otinet. et qqz suis
ordiat locis. nuq otenta locor tpa cu
ea transeunt non ei futura non expectat. p
tita non recogitat. psencia non expit.
Vnu mod se et cui ds. magis dico. bonitas.

sapia iusticia. Nec e aliunde bon qz vnu
magn. n aliunde sapiens aut iust qz vnu
magn et bon. n aliunde denique h oia
su est qz vnu est. et h qz non n se ipo.
Multa dnr ee mod. et h quide sa
ne catholiceqz. Sz multa vnu vbi ea.
Dicam bonu. magnu. iustu. et in
niatalia. Sz h o vnu mod et cui deo.
Deus ipse eadhoc e. ta non hz h et i qd
non haberet h et i. Est q e. qqd e. Pur
simplex. integer. pfcs. ostans s. n de
tpribz. n de locis. n de rebz trahes
in se. n ex se depones in eas. non hns
qr ad num diuidat. non q colligat
ad unu. Vnu qppe e. Sz non unicu.
Non ptibz ostat ut corp. non affetibz
distat ut aia. non formis ostat ut
omne qr fcm e. Ipe forma s ipe ee e.
Non e fort ds. forma e. Non affics deus.
affctio e. non e opositus ds. meru simplex
e. Simplex itaqz vnu. ta simplex ds qz
unus e. Est aut vn. et qm ad n.
si dici pt vnissim. Vn e sol. qr non
e alt. Vna luna qr eq non alta sit.
atqz id quid ds. Sz pl qz pl. Vn
e et s. et h uis e declarari. Ide e sep
et vno m. Non sic vn sol. non sic vna
luna. Clamat utiqz non ee se vnu
s. ille motibz. et illa defectibz suis.
Deus a non m vn s. Sz in se vn e.
Nichil in se. n se hz. non ex tpre altacoz
hz. non in sba alteritate. Hinc de eo
Boeci ait. h v vnu iq n e nus.

tellin meo ad p̄t io q̄ ē. Copa vni
huic oē q̄ vnū dica p̄. ꝛ vnū n̄ erit.
Deus De eo q̄ tri⁹ ē ds ꝛ de trinite
trinitas vnitatis q̄ tres p̄e vna sba
est. deus tū sim sic. v. de ꝯsid. | v.
gl̄a p̄r. Q̄r. g̃. Destruim⁹ q̄ tumē
de vnite q̄ inducim⁹ trinitate. No. s;
statuim⁹ vnitez. Dicā p̄rez. dicā fi⁹.
dicā s. s. No tñ tres dōs. s; vnū. Sba
vna ē. p̄e tres sc̄. Vna ū sba. tres p̄e.
Tres p̄e vna sba sc̄. Vna nā. Vna
ēē. Vna deitas. P̄sonaꝝ p̄p̄etes n̄ ad
q̄ p̄s. rpalsꝫ nō ad q̄ vnū dm. Vnā
dinā sbam. Vnā dinā nāꝫ. Vnā dinā
ꝛ sūmā maiestate. catho^ca ꝯfite ecc̄a.
Aut si diuite q̄s conetur. ul' p̄s a
sba. l' p̄p̄etes apsonis. nescio quom̄
trinitatis se p̄fiti possit cultore. q̄ inta
tā rez excessit nūōsitez. Dicam⁹ itaqꝫ
tres s; nō ad p̄iudiciū vnitis. dicam⁹
vnū. s; nō ad ꝯfusioꝫ trinitis. Neqꝫ. n.
nōia uacua sūt. neqꝫ absꝫ signifi
cācia casse voces. Oius q̄s h̄ p̄sit ēē.
sufficiat ei tene sic ēē. No hoc rōi
p̄spicuū. s; fidi p̄suasū. Sacrm̄ h̄
magnū ē. ꝛ quite uenerand⁹ nō sc̄⁹
tandū. q̄m̄ p̄lalitas in vnitate ꝛ
hac vnite. a ipa p̄lalite. Secura
ri h̄ trinitas. crede pietas est. Nosse
vita eīna est De excellēcia sc̄e vnita
Decurrat tis. v. de ꝯsid. | vi.
Dñe ꝯsidacō m̄a. inita vna q̄
eminēcia h̄ singlaris vni⁹ fiat eiu
tenacoꝝ. Est vnitas q̄ collectiua d'r̄ p̄t.
Cū ubi cā. Multi lapides faciunt
aceruū unū. ꝛ ē vnitas ꝯstitutiā.
cū multa meb̄ vnū corp⁹. l' multe p
tes vnū q̄d̄a totū ꝯstituūt. Est ꝛ ꝯ
iugatiua. q̄ fit cū duo iā nō duo s̄t
s; vna caro. Est ꝛ natiua. q̄ aīa ꝛ
caro vn⁹ nascit̄ ho. Est vnitas po
testatiua. q̄ ho v̄tutis nō instabi
lis. nō dissimulis. s; vn⁹ s̄tꝫ sēp
iuenit̄ in ueīn. Est ꝯsentanea cū
p̄ caritez. m'ltoꝝ ē coꝝ vnū ꝛ aīa v
na. Est ꝛ uotiua. cū aīa uotis oīb;
adherens dō vn⁹ sp̄c ē. Est ꝛ digna
tiua vnitas. q̄ lim⁹ n̄r a dō ulb̄ i vnā
assūptus est p̄z. vin h̄ oīa q̄ adicd
sūmū. atqꝫ vt ī dicā vnite vnū. v
vnitez ꝯsbalitas facit. Huic vni
q̄ vis illoꝝ assūūes erit quom̄ vnū.
s; ꝯp̄s nīsō. Inʒ m̄t oīa q̄ vnū dig
recte arce tenꝫ vnitas trinitis. q̄ tres
p̄e vna sba sc̄. Scd̄o loco illa p̄cellit
q̄ ecūso tres sc̄e vna p̄ sūt in xp̄o.
porro h̄ ꝛ q̄cūqꝫ alia vnū dica p̄sit.
sūma illi⁹ vnitis imitacōe. nō ꝯpa
cōe vna appllari. va. soba q̄ p̄bat
ꝯsidacio. n̄e abduqm̄ hac vnitis
p̄cellioē actione tū. cū hac trinite
nō recipiam⁹ m'ltiplicitez. sic ū so
litu⁹ez in vnite. Q̄m obitē cū dico
vnū. nō me trinitis ꝯturbat nūs.
q̄ ēēꝫ nō m'ltiplicat. nō uariat. n̄
p̄titur. Rursū cū dico tā nō me

arguit intuitu vnitatis. q̄ illa q̄q̄
ta seu illos tres nō cogit in confusionem.
nec in singlaritatem redigit. Jtē me seu
tue factor. et de cuius vnitate est sermo ab ista
mētecta vna honore dedi. De illa

Duo vnitate q̄ tres in x̄ sibe vna
mr̄ p̄ sunt. v. de ꝯsidacōe. .vij.

vbū. aīaz et carne.
sn ꝯfusiōe eēr vnā eē p̄ꝫ. sicut in
illa singlari diuinitate trinitas est
in psonis vnitas in sba sic in
vnitione dī et hoīs trinitas ē in
sbys. vnitas in p̄ꝫ. et sic ibi p̄ nō
scandūt vnitatē. vnitas nō mi
nuit trinitatē. et hic p̄ nō ꝯfundit sba
nec ipse sibe p̄ dissipat vnitatē. Sū
ma illa trinitas. hāc nob exhi
buit trinitatē. opus mirabile. opus sing̃
int omnia et sup oīa opa sua. Vb̄
.n. et aīa et caro in vnā ꝯuenere p̄ꝫ
et h ta vnū. et h vnū ta sunt. Non
in ꝯfusiōe sūt. s; vnitate p̄. Nec
negauim hāc q̄ ad aliud gen̄
vnitatis ptinē q̄ aīa et caro vn̄
est d̄s hō. Deniq̄ q̄ fere familī
ar simlit̃ cū hoīs ꝯuenire ꝯsti
tucōe q̄ hoīe ꝯstitutū ē sa ꝯ.
Decuit et cū summa q̄ in eo ē et d̄s
est vnitate ꝯgrue vt quom̄ i
tres p̄ vna cerna. ita hic ꝯten
tissima q̄d ꝯcie tres cerne sit
vna p̄. Vides ne pulchre int̃
vtrinq; vnitatē hāc collocari. Ideo

vtraq; q̄ ꝯstituit̃ ē mediator dī et hoīs
hō x̄s. Pulcherrima inq̄ ꝯuenientia.
vt salutaire sacꝫ ꝯga q̄dā similitudie
amborꝫ trideat. et saluati videbꝫ et
saluato. i. h vnitas duarꝫ media
ꝯsistēs vnitati. alti succumbē. alti p
mine ꝯgstat. q̄ tū supiore inferior
tm̄ inferiore supior. Tanta deniq̄
taq; expssa vniōnis vim insep
fert ea p̄ inq̄ deus et hō vn̄ ē x̄.
vt si duo illa de se inuicē p̄dices
nō erraūis deū videbꝫ hoīez et ho
deū. vt catholici q̄ p̄nūcias. Non
aūt sili l' carne de aīa. l' aīam de
carne n abssurdissime p̄dicas. et si
sili aīa et caro vn̄ sit hō. Nec mi
rū. sino eq̄ potēs aīa sit sua illa
vitali. et sua ualida intencione
ꝯiūctē atq; suis affectibꝫ ꝯstringere
s' carne. vt s' diuinitas illū qui p̄der
tinat ē fil dī in vtē. Longa enī
cathena et fortis et adstringend'
diuina p̄destinacio ab eterno enī est.
Q; longius eternitate. Q; diuinitate po
tencius. Jn ē q̄ n inte intercedere vlla
ten' incidi h vnitas potuit. Et
si carne et aīa ab inuicē sepatis.
mansit insepacōe insepabilis v
nitas. Nec enī q̄ expte ꝯstringit se
pacio potuit vnitati p̄scribere
p̄manenti in totis tbꝫ. Jmo ꝯiūc
tis sui disiūctis duobꝫ nichil p̄se
uauit in eisꝫ vnitas p̄l. Eq̄ vnix̄

vna p̃. v̓bū. aīa. ⁊ caro. ⁊ ĩ utro hõ
p̃durauit. De distictõe triũ gñũ ĩ
Aduẽte. Lectio ĩ cãrtõe. viij.
A est in mirabili sacto dñice incar
natõis miro ⁊ decẽtissime distĩctõ
nis gñs. Nouū. Antiquū. Eternū.
Nouū. aīa q̃ de nichilo tūc creata
credit. cū infusa. Antiquū. carnẽ
a p̃mo hoĩe .i. adã t̃ducta ɔ̃gstatur.
Eternū. v̓bū q̃d ab eterno p̃re coeternū
illi genitū indubitata uitẽ assitẽ;
v̓bū enĩ q̃d erat ĩ p̃rĩ apud deum ⁊
deus erat. aīa q̃ de nõ creata erat ⁊
añ nõ erat. Caro de massa corrup
tis s̃ñ corrup aliq̃ diuĩo segregata
artificio. q̃ nulla iã caro erat. vi
cl̃o d̃ indissolubili mẽ coeũt vni;
habes in hijs trip̃x gen⁹ potentie;
q̃ faũ de nõ ad. de vetusto nouū.
eternū brauiqȝ de dãpnato ⁊ ĩ utro.
Cd nõ erat creatū. q̃d p̃ierat
repatū. q̃d sup omĩa erat paulo
mĩn⁹ ab angelis minoratū. Eo
h̃ ad nr̃am salutẽ: Multũ quitẽ
p oẽm mod. Primo quid q̃ p̃rũ
redacti in nichilũ. p̃h̃ quodam̃ itã
to creati sum⁹. ut sim⁹ initiū ad
creatẽ e. de inde q̃ ex uetusta siu
tute in libtatẽ filiorũ dei t̃ñslati in
nouitẽ sp̃c ambulantes. Postmo
q̃ de potestate tenebrarũ vocati ad
regñ claritatis eterne. in quo iã cõ
sedẽ nos fecit in x̃o. Rũ cõpre

Studeam⁹ hendi p̃õt dcõs ĩ hac vi
ta. v. de osid. ix.
Vt mõm
apl̃s ɔ̃phẽdẽ cū omĩbȝ sc̃is q̃ s̃ lon
gitudo. latitudo. sublimitas ⁊ p̃fũ
dū. Cõphẽdẽ dicit nõ ɔ̃sc̃e. q̃ nõ
curiositẽ ɔ̃tenti sc̃e tota cura studu
mhyem⁹. Nõ magnitẽ ẽ studiũ. s̃ ĩng
p̃fẽctione. Nouim⁹ h̃. Est enĩ deus
lõgitudo p̃p eternitẽ. latitudo p̃p caritatẽ.
p̃fundū p̃p sapiãz. sublimitas p̃pter
maiestatẽ. Nũ ⁊ nõ arbitram⁹ nos ɔ̃
p̃hẽdisse. Nõ ea disputacio ɔ̃phẽ
dit s̃ sc̃itas. si q̃m ɔ̃phẽdi p̃t q̃ in
ɔ̃phẽsibile ẽ. At n̓ p̃z nõ dixisset apl̃s
vt ɔ̃phẽdatis cū omĩbȝ sc̃is. Sa g̃
ɔ̃phẽdũt. Querẽs q̃m̃. Si sc̃s
es ɔ̃phẽdisti ⁊ nosti. Si nõ. tuo
experimẽto scies. Duo enĩ facit affectio sc̃a.
⁊ ipa gemina. timor dñi sc̃us ⁊
amor sc̃us. Hijs p̃fẽcte affecta aīa
ueluti q̃dã duobȝ brachijs suis ɔ̃p
hendit. amplectitur. stringit. tenz.
⁊ timor q̃d sublime ⁊ p̃fũdũ. amor
longũ latuqȝ ɔ̃pendit. Quid tã timẽ
dū. q̃ potestas cui nõ potes resiste.
q̃ sapia cui absc̃di nõ p̃t. Potat
min⁹ timi deus alteri caritas. Nũc
a p̃fẽcte ne timeas illũ cui nec ocl̃s de
est vidẽs oĩa. n̓ man⁹ potẽs omĩa.
Quid uẽ tã amabile q̃ amor ip̃e q̃
amas. ⁊ q̃ amaris. Amabiliorẽ
tũ iũcta etnitas facit q̃ dũ eradit
foras mittit suspiciõnẽ. Amag̃

perseverant et longanimiter et habes
longitudinem. Dilata amorem tuum ad
inimicos et latitudinem tenes. Esto
et in omni sollicitudine timoratus et subli
mũ profundumque apprehendisti. Aut si
mavis quatuor eque tu has dimensiones quatu-
or ẽntẽ. facias h' istiusq̃s. si paues. si
fures. si sustines. Stupenda planc
sollempnitas maiestatis. Pavenda
abyssus iudiciorum. Furorem erigit cari
tas. Caritas perseverans sustinendi.
Quis stupet nisi qui contemplatur gloriam dei.
Quis pavet nisi qui scrutatur profund
sapientie. Quis fervet nisi qui meditatur
caritatem dei. Quis sustinet et perseve
rat in amore nisi qui emulatur eteru
tate caritatis. Nempe eternitatis quandam
ymaginem perseverancia prefert. Denique
sola est cui eternitas reddit vel potius que
eternitati homines reddit. Quid deus est pena re

Quid prolog. v. de consideracione. |x.|

Quid est deus? Non minus
pena reproborum quam humilium gloria. Est ratio
nalis quedam equitatis directio. immu
tabilis atque inflexibilis quoque attingens
ubique cui illisa omnis pravitas confun
datur necesse est. Quid in hac omne tu
midum vel distortum impingat et con
quasset? Ve universo quod obvium fue
rit offendit. Cedere nescia tam
recta fortitudo est. Quid miserius vo
luntatibus tam contrarium tam adversum quod semper
conari impingere. semper et frustrari?
Hec oppositis voluntatibus. sola sue perfec
sionis referentibus pena. Quid tam
penale quam semper velle quod numquam erit.
et semper nolle quod numquam non erit? Quid
tam dampnatum quam voluntas addicta huic
necessitati. volendi nolendique ut ad libi
tum sicut non posse in non miserere
moveatur. In eternum non optinebit
quod vult. et quod non vult in eternum non sus
tinebit. Digne omnino ut qui ad non af
ficiatur umquam quod teneat ad non umquam
quod liberat evadat. Quis hoc facit?
Recte deus noster qui et cum perverso pervertitur. cui
omne adversum est. et si adversari necesse est.
Ita est. non potest deo esse contrarium quod et deo non co
heret. Sed quod arguitur a deo arguitur et a
se ipso. nec umquam recto perverso conveniet. hic
enim se adversantur. et simul in luce le
dat lesio altera est. absit ut dei. Est
et turpium pre deus. Lux est. et quod tam
invisum obscenis flagiciorum mentibus.
Perfecto omnis qui male agit odit lucem.
Sed dico. Numquid non poterunt decli
nare? Minime. Omnino lucet ubi
que. et si omnibus non. Denique in te
nebris lucet. et tenebre eam non compre
henderunt. Videt tenebras lux. cum hic
est videre quod lucere. sed non invicem a te
nebris ipsa videtur. quia tenebre eam non
comprehenderunt. Videntur ergo ut con
fundantur. et non vident ut consolentur.

De adventu dei corporali. misericordie et de adventu dei. |xi.|

No

In aduentu dñi sicut ad uenientis
intuitor nõ capio excellentiã maiesta
tis. Si attendo ad quos uenit dignã
cõis magnitudinem expauesco. Si cõsidero
ꝓpter quod uenit amplector quo ad possũ
inestimabile latitudinem caritatis. Sin mõ
cogito exaltacõem agnosco huĩ cõdicio
nis. Venit siquidem vniuersitatis creator
et dñs. Venit ad hoĩes. uenit ꝓpter hoĩes.
venit hõ. uenit medicus ad egrotos.
redemptor ad uenditos. ad errantes
uiã. ad mortuos uita. venit nõ perdere
sed saluare. erigere nõ ligare. Porro
inestimabil' dignacõ. et penitus
inexcogitabil'. quod in carceris hor
rore fetoreque tanta dignata ẽ des
cendere celsitudo. Iam quis dubitet
magnũ ad fuisse causã. vt maies
tas tanta. de tã in longinquo in locũ
tã indignũ descendere dignaretur.
Plane magnũ ad quod miã mag.
quod miseracõ multa. quod caritas copio
sa. Ad quod est uenisse credendus e. Ad
quendã quippe ouẽ centesimã que erra
uat de montibus reparauit. et vt ma
nifeste cõfiteantur dño oĩa opa eius
et mirabilia eius filiis hoĩm. ꝓpter nos uenit.
Mira querẽs dei dignacõ. mag.
dignitas hoĩs sic quesiti. in qua
si gl'ari uoluit nõ erit insipiẽs.
nõ quod ad se uideat tanquam aliquid ipso.
sed quod tanti eũ fecit ipse. Omnis enim
diuicie. oĩs gl'a mundi. et quicquid in eo
cõspicatur minus ẽ ad hanc gl'am. immo
nichil est ad in ei cõparacõne. Quod preduce
Prius tũ dñi manifestata est
quam appareret benignitas xpĩ. s.
dei humanitas. latebat enim sed de epyph. xii.
benignitas. Apparuit autem potencia
in rerum creacõne. apparebat sapia in gu
bernacõne. sed benignitas mũc apparuit
in humanitate. Siquidem et prius erat. illa
miã dñi ab eterno. Sed vnde cognosci
potuit tanta? Promittebatur et
nõ sentiebatur. vnde et a multis nõ
credebatur. Sed uenit in carne dñi
tas vt l' sic carnalibus exhiberetur
et apparente humanitate benignitas
agnosceret. Vbi enim innotescit humanitas
dei. iã benignitas latere nõ. In quo
enim magis cõmendare potuit benig
tatem suã quod suscipiendo carnẽ meã.
Quod tanto plus declarat miam eius quod q
ipam suscepit miseriã. Quod in pietate
plenũ. quod quod dei uerbũ ꝓpter nos fenũ est fa
ctũ. Quanto enim minorem se fecit in
humanitate. tanto maiorem exhibuit in bo
nitate. et quanto pro me uilior tanto in
carior. Magna plane et manifes
ta benignitas est dei humanitas et mag
nũ benignitatis indiciũ declarauit qui
humanitati addere dei nomẽ curauit. Pro
inde gaudere nos oportet. quod in miã ue
nit. nec enim facilis ad indulgenciã est.
Sed quod facilis in tã difficilis est pcca.
et sic in nõ est qui regulari nõ possit. ita

post paululum nemo qui possit. Quia
sicut benignitas apparuit ultra omnes spiritus.
ultra omnes etiam simul expectare possu
imus dilectionem. Immensus est et infini
tus in iustitia sic et in misericordia. multa ad
congruendum. multa ad malefactorem. sed misericordia po
tius quam iustitia se uendicat ut si uoluimus di
ctionem inuenire non possit numquam seruat. propter
hoc enim benignitas prorogauit ut per eam
regnaliter seruitutem induerit seruiri.
Propterea uoluit non solum ad terras des
cendere. sed et innotescere. non solum nasci
sed agnosci. Quare celandus fuit dyabolo dominus.

Oportebat de incarnationis sacramento.
a principe in corpore filius missus. xiii.
mundi aliquamdiu celari diuini consilii
sacramentum. non quod deus si palam opus suum fa
cere uellet. impediri ab illo posse me
tueret. sed quia ipse qui non solum potens. sed et
sapiens est omnia quecumque uoluit fecit. Sicut
montibus operibus suis quandam rectitudinem uel
temporum congruentiam pro ordinis pulchritudi
ne conseruare consueuit. Ita in magni
fico opere nostre redemptionis non tantum pote
ntiam. sed et potentiam ostendere uoluit et quod quo
modo aliter quam uellet in perficere potuisset. pla
cuit ei tamen eo potius modo et ordine hominem
reconciliare quo nouerat cecidisse. ut
sicut dyabolus per feminam seduxit et per modum
mirum per feminam uicit. In per astutiam ui
seduxerit. et per animo christo aperte de
bellatur. Quia fraudi malicie dum ars
pietatis illuderet ac maligni fortitu

uel ut congrederetur dyabolus deus et potentior ap
pareret et fortior. Ita decuit quippe in
carnatam sapientiam dei uincere malitiam
quod non solum attingit a fine sed et dispo
nit omnia suauiter. Attingit a fine
usque ad finem. id est a celo usque ad infernum.
Utrobique fortiter quoniam et de celis expu
lit superbum. et apud inferos expolia
uit auarum. Quoniam et quoniam erat ut suauiter
quoque omnia celestia scilicet et terrestria dispo
neret. quia et nunc celestes inquietum re
liquos in pace firmaret et hunc totel
latur mundum per humilitatis sue
et mansuetudinis sue nouam exemplaritatem reliquit.
sicque mirabili fiet modo ante se ap
ut et suis suauis et hostibus fortis
appareret. De spiritu sancto et multiplici

Pater operatione ipsius. In prima parte
spiritus sanctus. filius sermone. persecutionis. xiiii.
spiritus. Spiritus sanctus spiritus est.
Spiritus tamen sanctus qui spiritualiter dicitur spiritus. quia ab
utroque procedit firmissimum et indissolubile
uinculum trinitatis. tamquam proprie sanctus. quia sit do
num patris et filii omnem sanctificans crea
turam. Spiritus pater quia et spiritus sanctus uere et filius
spiritus sanctus sit. dulcissimum enim quo ad ea in eo
spiritus sanctus est. benignitas dei et uere noster
deus. De spiritu sancto testatur scriptu
ra. quia procedit spirat. inhabitat. replet.
glorificat. Procedere dicitur duobus modis.
unum et quod. unum a patre et filio. Alius no
ad creaturam. Processio a patre et filio te
nebras posuit nobis latibulum suum.

| usque ad finem fortiter
| nobis

r

s; pressio ad hoies iā ē fidelib; ma
nifesta. Et p̄us quidē. qm̄ sic o
portebat. sig̃s inuisibilib; inuisi
bil̃r suū declarabat aduētū. Nūc
ei⁹ signa q̄ spūalia sr̄. eo magis
congrūa eo mag̃ q̄ uīr spūaliora
sūt digna. Pce⁹ᵈᵒ p̄destinat. spi
rando uocat. q̄s p̄destinauit in
hitādo iustificat. q̄s uocauit. re
plēdo accumulat mitis. q̄s iu
sticauit. glīfi⁹ᵈᵒ ditat p̄miys q̄s
accumulat mitis. Ip̄e iste odit
sordes. n̄ hitare pōt in corpore sb
dito pc̄tis. c ei est pp̄ū pc̄ta repel
le. ipi⁹ ⁊ ē pp̄ pc̄tā odire. n̄ in v
no pit domicilio morabūt̃ tāta
mūdicia ⁊ tāta immūdicia. p q̄
sic p̄r ⁊ filī⁹ vnū sūt. sic ⁊ nos
vnū sum⁹ in ip̄is. Ip̄e iste sr̄
ap̄l'os in igne appuit. pp̄ lucē
pit ⁊ ardore. Q̄s ei repleuit
⁊ spū suo ⁊ mui̇ᵗᵉ agnoscē fa
cit q̄ sola mīa ē ei⁹ q̄ eos p̄uenit
⁊ pduxit. ip̄e est q̄ sedē facit in
domā vna. qui habitare facit
vni⁹ moris in domo. vt sedeat
sr̄ sedētes. ut requiescat sup hu
miles ⁊ timētes sermones suos.
ip̄e ē qui uirgini obumbrauit.
ap̄l'os roborauit. vt ⁊ v̄gineo
cor̃ sparet ditans accessū. ⁊
ap̄l'os indueret ūtute ex alto ⁊
fuetūtiā. s. cāi̇ᵗᵉ. Deīnq; ip̄e

est in quo clamam⁹ abba p̄r. ip̄e q̄
p̄tulat p ss̄ gemitib; inenarra
bilib; ⁊ h quidē in corde nr̄o. Q̄;
aū in ip̄is? Sicut in nob̄ interpellat
p nob̄ t̄ in p̄r̃e delicta donat̃ c̄ ip̄o
p̄re. Aduocat⁹ nr̄ in cordib; nr̄is
ad p̄rē. Dn̄s nr̄ in mente p̄ris. Ita
q; q̄ postulam⁹ idē ip̄e donat q̄ do
nat ut postule⁹ ⁊ sic nos erigit
pia q̄da fiducia. ita d̄m iclīat ad
nos mag̃ pia mīa sua. Porro
ad faciendū bo̅ⁿ q̄ in nob̄ bon⁹ sp̄r
opat̃. p sc̄o mon;. mouet ⁊ docet.
Monet memoriā. Mouet vo̅ᵗᵉᶻ.
Docē docet. In hys ei trib; tota co
sistit aīa nr̄a. Memorie suggit
bona incogitacōib; s̄cis. ac; ita ig
nauiā torporē q; nr̄m repellit.
Propt̃a quocīes suggestionē
hūm̄oi boni sensis in mente tuo.
da honorē dō. ⁊ age reuerēciā
spūi sc̄o. cui vox sonat in auri
b; tuis. Ip̄e naq; ē qui loquitur
iusticiā. Dextrā q̄ docet īoz. qsl'
ti siquidē mouet̃ ut bn̄faciant.
s; minime sciūt q̄ agēd' sit n̄ a s
sit deinuo grā sp̄r sc̄i. ⁊ q̄ inspi
rat cogitacōib; docēat inop̄ p̄fr̃e.
ne vacua sit in nob̄ grā dī. Sz q̄
sciēt bonū ⁊ n̄o facīt p̄ir eit illi.
Propt̃a n̄o solū moui ⁊ doceri.
Sed ⁊ moui ⁊ affici ad bonū
nec̄e ē ab eo vti q̄ spū q̄ adiu

uat infirmitatem nostram. et quia per eum in cordi-
bus nostris diffunditur caritas. que est bona
uoluntas. Spiritus sanctus caritas et benig-
nitas est nunquam praestolatur suum ab eterno.
Spiritus sanctus remissionem operatur
peccatorum. facit sollicitum habitare
cum deo. Scrutatur profunda pecca-
torum. discernit cogitationum et inten-
tionum cordis. quod nec minimam pale-
am intra cordis quod possidet habitacu-
lum patitur residere. sed statim igne subtilis-
sime circumspectionis exurit. Spiritus sua-
uis et dulcis quod mentem voluntatem eri-
gat et dirigat ad suam. ut eam
ueritate intelligere et fiet diligere et
efficaciter implere possimus. Quod non semper
est in spiritu sanctus in viris spiritualibus sit.

Venit et sed non veniat non recedat.
vadit pro voluntate. cantica xvii. | xv.
spiritus sanctus. et nemo facile scit unde
veniat aut quo vadat. at istud
sine dampno fortasse salutis licet nes-
cire. Ceterum quando veniat vel quando va-
dat et id plane periculosissime ig-
noratur. Cum hec spiritus sancti circa nos
dispensatione quidem vicissitudi-
nes uigilantissime non observantur.
fit ut nec absentem desideres nec presentem
glorifices. Nempe quia ideo rece-
dit ut avidius requiratur. Quo-
niam si ab esse nesciatur requiri te-
et rursum quod dignatur ad hoc redit
ut consoletur. qui digne pro sua ma-

iestate suscipiatur. si non adesse sentitur
cum eius quia ignorat accessum patet
seductioni. et quia reditum non observat
ingrata erit visitationi. Nunquam ergo
sine nostra consilia. magistra unctio que
docet de omnibus tollatur a nobis. nunquam
cum venit inveniat imparatos. Sed vult
semper suspensos expansos habeat sinus ad
largam domini benedictionem. Vigilandum pro-
inde omni hora quia nescimus qua hora
spiritus venturus sit seu iterum abiturus.
It et redit spiritus. et qui stat ~~meo~~ tene-
te deserente eo cadat necesse est. sed non
collidetur quia dominus supponit manum
suam. et has alternare vices meis
qui spirituales sunt non cessat. Denique
septies cadit iustus in die. et septi-
es resurgit. Si tamen cadit in die
ut se cadentem videat et cecidisse sciat
et resurgere cupiat. et requirat ma-
num adiuvantis. Itaque qui in spiritu — Nota ea
ambulat neque permanet in uno
statu. nec eadem semper facilitate proficiat
et non in homine via est eius. sed quod ad
modum spiritus ei moderator dispensat
prout vult. Nunc segnius. nunc alacrius
ea que retro sunt obliviscentes ad an- — Nota
teriora se extendit. Ergo cum tor-
pore acedia vel tedio te affici sen-
tis. noli propterea diffidere aut desistere
a studio spirituali. sed iuvantis requi-
re manum. trahi te obsecrans donec
denuo suscitante gratia factus promptior

alacrit̄q̄ curras. Sic ęt q̄ dixi ad
est delcāre mea ut nō te erudiēs
donū dei uito hēditario possidē.
ī uitel3 sequit' de eo q̄ nūq̄ pdere
possis. ne subito forte cū recrax
erit manū. ⁊ sb̄traxit donū tui.
aīo ɔcidas ⁊ tristior fias q̄ ꝯ. ci
tabis prec' p ɔsilio sapiētis in
die bonor nō in memor ēē ma
lor. ⁊ in die malor ne inmemor
sis bonor. Ergo in die ūtutis
tue noli ēē secur'. s3 clama ad
deū ⁊ dic. Cū defecerit ūtus mea
ne derelinquas me. Porro in tp̄e
tēptacionis ɔsolare ⁊ dic. Tra
he me p' te. sic te nō deser̄ spes
in tp̄e malo. nec in bono puidēn
cia deerit. eritq̄ nec p̄spera ⁊ ad
ūsa tenēs q̄ da ciuitatis ymagi
nē. vtiq̄ hanc inuiolabilē ⁊ in
ɔcussam ɔstantis cū equitatē
bn̄dices dn̄m in om̄i tēpore. De

Uere multiplicitate sp̄c. in p̄. p
mul' te simōis de pentecost'
tipler sp̄c cap. xvi.
qui tā multiplr'
filijs hōim inspirat̄. vt nō sit
qui se abscōdat a calore eius.
Siquidē ɔceditur eis ad usum.
ad miraclm. ad salutē. ad auxi
liū. ad solaciū. ad feruorē. Ad v
sū quidē uite bonis ⁊ malis.
dignis pit̄ ⁊ indignis. ɔmūia

bona habūdantissimē tribuēs. Sz ut
uideat̄ h' discrecōnis limitē nō te
nē. Ingratus ē qui in hijs q̄ bn̄fia
um sp̄c nō agnoscat. Ad mira
clm in signis ⁊ pdigijs in vari
js ūtutib3 quas p quosd3 mari'
opatur. Hic est antiqua mira
cla suscitans ut ex p̄sentib3 fidē
astat p̄teritor. s3 q̄ nō nullis hāc
q̄ gr̄am s3 ppria utilitate lar
gitur. Tercio infūdit ad salu
tē cū in toto corde nr̄o reūtim̄
ad dn̄m nr̄m. Porro ad auxiliū
dat̄ cū in om̄i colluctacōne ad
iuuat infirmitatē nr̄am. Nā
cū testimoniū phib3 sp̄ui nr̄o
q̄ filij dei sum' ea inspiracō ē ad
ɔsolacōnē. Datur eciā ad feruorē
cū in cordib3 p̄fcor uehemencius
spirās caritatis ualidū ignē ac
cendit. q̄ nō solū in p̄re filior dī.
s3 eciā in t̄blacōnib3 glorient̄. ɔtūe
liā glam reputātes. obpbrium
gaudiū. despectū exaltacōnem.
Pauci sūt qui h' sp̄u repleātur.
pauci q̄ studeant emulari. Cō
tenti sum' angustijs nr̄is. n̄ re
spirare in illā libtatē. n̄ saltē ad
eam spirare conanī. Inuocem'
sp̄m uiuificatorē ad uitorē. cō
fitētes q̄ dabit p̄r qui in celis ē
sp̄m bonū petētib3 se. Orem'
ut dignos inueniat uel prec'

No̅

efficiat. Quatinus ueniat ad nos et apud
nos faciat mansionem ad laudem et
gloriam ihesu christi domini nostri qui est super omnia
benedictus in secula. De aduen
Sicut tu domini spirituali in prima parte
ad o sermonis de aduentu domini
pandam salutem nostram s. xvii.
in medio terre semel uenit manifeste
uisibiliter deus. ita cotidie ad saluandas
animas singulorum in spiritu uenit et inui
sibiliter. Propterea dignum est. ut si non
uos infirmus in occursum tanti medi
ci occurrere longius saltem conetur eri
gere caput et auscultans assurgere uenienti.
Non oportet te o homo maria transfretare
non penetrare nubes. non transalpi
nare necesse est. Non magnis gradibus osten
di tibi uia. usque ad temetipsum occurre.
quoniam prope est uerbum in ore tuo et in cor
de tuo usque ad cordis compunctionem
et oris confessionem occurre. uel sal
tem exeas de sterquilinio misere conscientie.
quoniam indignum est illuc puritatis auc
torem intrare. Et hec quidem
de eo aduentu sunt dicta quo singulorum
mentes inuisibiliter dignatur illustrare
post. Triplicem enim aduentum eius nouimus.
ad homines. in homines. contra homines. Ad ho
mines quidem indifferenter. non autem ita
in homines. aut contra homines. Primus et
tertius sunt noti utpote manifesti.
Secundus spiritualis et occultus. in quo de
lectabiliter dormiunt qui nouerunt eum.

In priori quidem inter eos uisus est et cum
hominibus conuersatus est. In posteriori uero uide
bit omnis caro salutare dei nostri. Me
dius occultus est in quo soli eum in se
metipsis uident electi et salue fiunt
anime eorum. In primo enim uenit in carne
in infirmitate. In hoc medio in spiritu
et uirtute. In ultimo in gloria et ma
iestate. Per uirtutem enim peruenitur ad gloriam.
quia dominus uirtutum ipse est rex glorie. Ad
uentus siquidem iste medius uia quedam
est. per quam a primo peruenitur ad ultimum.
In primo christus fuit redemptio nostra. In
ultimo apparebit uita nostra. In isto
requies est et consolatio nostra. Ad
singulos et ad omnes conuenit uenit in
misericordia et ueritate. Ubi enim multa iam fu
erit de miseratione presumptio. hoc ob
liuio ueritatis non continuo ibi deus.
Sed neque ubi terror multus ex recorda
tione ueritatis. Nulla autem de memo
ria mee consolatio. Sed neque ue
ritatem tenet qui misericordiam uel uerum non ag
noscit. nec uia sine ueritate misericordia esse
potest. Itaque ubi misericordia et ueritas ibi sese
iusticia et pax osculantur. nec ab eis
huius potest cui factus est in pace locus.
Magnum De querendo deo sit ce.
bonum s. lxxxiiii. cap.
querere dominum. Ego xviii.
hoc nulli in bonis anime secundum estimo.
Primum in donis secundum in profectibus.
uirtutum nulli accedit. cedit nulli.

Nota

Cui accedat quod nulla prodit. cedat. que omnium magis consumacio est. Que enim ut ascribi possit non querencium dominum. aut quis timuit querere dominum. Non pedum passibus sed desideriis queritur deus. Et utique non extinguit desiderium sanctum felix inventio sed extendit. Numquid consumacio gaudii consumacio desiderii. Oleum magis illi flamme ipsum flamma. Sic est. Adimplebitur leticia sed desiderii non erit finis. ac per hoc nec querendi. Tu ergo cogita si potes querendi hoc studium sine indigencia. et desiderium sine anxietate. alterum per presenciam. alterum copia excludit.

Quomodo sponsa potest adventus sive visitacio domini. ... | xix.

Venit dominus. accelerat. appropiat. adest. respicit. alloquitur. Venit affectu et studio miserendi. Accelerat zelo subveniendi. Appropiat humiliando se ipsum. Adest presentibus. Respicit in futuros. Loquitur docens et suadens de regno dei. Sic est adventus sponsi. Benedictiones et divicie salutis cum eo. et universa que sunt de eo affluunt deliciis redundancia cum iocunditatis ac salutaribus saciis. Porro qui amat vigilat et observat. et quos quem invenit vigilantem. non transibit illum nec preteribit ab eo sed stabit et loquetur ei. loqueturque amatoria. loquetur siquidem ut dilectus. Quis putas in nobis est adeo vigilans et observans tempus visitacionis sue. qui sollicite ad venientem ita per singula momenta diligenter explorans. ut cum venerit et pulsaverit confestim aperiat. Dico ego tibi ex officio loqui est. nec tacere sed quod quidem est quod de hiis vel de meo vel de alieno teneo experimento. et quod facile probes quivis ex pluribus. Si ergo admonitus fuero vel foris ab homine vel intus a spiritu de tenenda iusticia et observanda equitate. ista monicio salutaris suasio erit mihi presagio prenuncia imminentis scilicet adventus et preparacio quedam ad digne suscipiendum celestem visitatorem. Similiter vero si precepta caute attendebit. si sermo insonuerit de humilitate vel paciencia. seu et de fraterna dilectione et obediencia defenda prelatis. maxime autem de sectanda sanctimonia et pace et cordis puritate suadenda. Sic quoque de hiis sive de aliis quibuslibet virtutibus suggestum omnino fuerit. significacio erit mihi visitacionis domini instantem imminentem anime mee. Sed et si corripuit me iustus in misericordia et increpavit me id ipsum senciam. sciens quod emulacio iusti et benivolencia id faciunt ei qui ascendit super occasum. Bonus occasus cum ad increpacionem iusti stat homo. et corruit vicium. et deus ascendit super illud conculcans illud pedibus suis et conterens ne resurgat. Non ergo contempnenda increpacio iusti.

compunctio peccati et cordis sanitas necessaria est. ri non et dei uia ad animam. Sed nullus deo sermo qui edificat ad pietatem ad uirtutes, ad mores optimos negligenter audiendus est, quoniam et illic iter quo ostendit salutare dei. Et si sermo gratus uenit et placidus quatinus fastidio plus cum desiderio audiatur, iam non modo uenire sponsus, sed accelerare vel cum desiderio uenire credendus est. Illius namque desiderium tuum creauit, et quod tu eius sermonem properas admittere, inde est quod ipse festinat intrare. Iam et si ignitum eloquium sentias atque ex consciencia uiri in recordatione peccati recordare te de quo scriptura dicit quod ignis ante ipsum precedet, et ipsum esse prope non dubites. Denique iuxta est dominus hiis qui tribulato sunt corde. Si uero non solum compungeris in sermone illo, sed et conuerteris totus ad dominum uouens et statuens custodire iudicia iusticie eius, et ipsum adesse iam noueris. Presertim si te in ardescere senseris in amore eius. Etenim utrumque de illo legis, et ignem ante ipsum precedere, et ipsum nichilominus ignem esse. Differunt autem quod hiis qui premittitur ignis ardorem sed non amorem, coquens non decoquens, mouens sed non promouens. Tantum ad excitandum premittitur et preparandum, similiter ad commonendum quid ex te sis, quo dulcius sapiat pro modo quod ex deo mox eris. At uero ignis qui deus est consumit quidem sed non affligit, ardet suauiter, desolatur feliciter. Est enim vere carbo desolatorius, sed qui sic in uicia exerceat uim ignis, ut in anima exhibeat uim unctionis. Ergo in uirtute qua immutaris et in amore quo inflammaris dominum presentem intellige. Nam dextera domini fecit uirtutem. Non autem sic hec mutacio dextere excelsi nisi in feruore spiritus et caritate non ficta. Porro hunc ignem consecuta omni labe peccati et rubigine uiciorum si sic emundata et sanata consciencia sequatur subita quedam et insolita latitudo mentis et infusio luminis illuminans intellectum uel ad scienciam scripturarum uel ad misteriorum noticiam, quorum alterum puto propter nos oblectandos, alterum propter proximos edificandos, recordari, oculus absque dubio respiciens est iste, educens quasi lumen iusticiam tuam et iudicium tuum tamquam meridiem. Sed sane non ostio aperto, sed per angusta foramina tante claritatis radius se infundet, stante adhuc dumtaxat hoc ruinoso pariete corporis. Etiam si aliter speras ad quecumque perficias cordis puritate. Post hunc tamen dignacionis ac miseracionis respectum sequitur uox blande ac leniter insinuans diuinam uoluntatem, quod non alius quam ipse amor quia ociosus esse non potest, de hiis que dei sunt sollicitans et suadens.

Quomodo unitur anima cum deo. sermo lxxvi. cap. xx.

Bonus
pisa
milias dicit eo quod suorum dentium curam

git. marie in diebz mal' ut alat e
os in fame. cibās illos panis uite
7 intellcūs. 7 sic nutriens ad uitā et
nā ac pascēs. Ī puto nichꝰ pascā
ipe. 7 quid ē escis quibz libet pas
cit. pfcībz nris. Et ei gaudiū dn̄i
fortitudo nr̄a. Ita ḡ 7 cū pascit
pascit. 7 pascit cū pascat. sim'
nos suo gaudio spūali reficiēs.
7 de nr̄o eq spūali pfcū gaudēs.
Cibz eiꝰ pnia mā. cibz eiꝰ salꝰ
mea. cibz eiꝰ ego ipe. An nō ci
nem tanq̄ panē manducat.
Ego aūt qꝛ preor sū. sū cinis sū
ut māducer ab eo. Manducor cū
arguor. Glucior cū instruor.
Decoquor cū imuinor. Digor
cū trāsformor. Vnior cū oformor.
Nolite mirari 7 māducat nos
7 māducat a nob. quo arcū illi
astringamur. Nō sane alias pfcē
vniuntur illi. 7 enī si māduco 7 nō
māducor. uidet in me ēē ille. sꝫ nō
dū in illo ego. Et si māducor 7
nō māduco me inse hr̄e ille. sꝫ
nōdū in illo ego 7 in me ēē ui
debitur ille. nec erit pfca vnio
in uno quouis hor. Si eī man
ducet me ut hēat me in se 7 a me
uiciss' māducet ut in me sit.
firm' inter sit firmaq; onexio
cū ego in eo 7 ipe in me erit. Vis ē
p simile ostendā qꝛ dr̄. Catol

le sic oīos mādā solimiorē qd a 7
oucienaā silēm tn̄ huic. si ipe filꝰ
impie ī ēēt ut tn̄ nō in ipo ēēt pr̄
aut ita pr̄ in ipo ēēt ut nō ēēt ipe
impie. Audeo dicē 7 ipoꝝ ēē pfcā
vnitas remanēt. si tn̄ unitas ēēt.
Nūc vō cū 7 ipe impie 7 pr̄ in ipo ē
nō ē quo claudicet unitas. sꝫ vē
7 rotūde unū sunt ipe 7 pr̄. Sic ḡ
aīa cui adhere dn̄o bonū est. nō ante
existimet ipi pfcē unitā ni cū 7 il
lū in se 7 se in illo manere pfcsit.
Non sic ē dr̄ia s̄ inē vnitatē il
aīa d'ilā q̄ pr̄ 7 fi' vnū sūt. 7 illā
vnā cū dn̄o sic q̄ adhēns dn̄o aīa vnū ē
vnū sunt pr̄ 7 spc. ēē. lxxxi. c. xxi.
filꝰ. sp̄ius qui inhēt dn̄o unꝰ spc est.
legi h' sꝫ vꝫ nō legi. nō dico deme q'
nich sū. sꝫ nemo plane ī de mens
siue de t'ra siu de celo usurpauit s'
illā unigeniti vocē. Ego 7 pat'
vnū sumꝰ. 7 ego sꝫ pulius 7 cinis
sꝫ minime istd dicē uerer. qꝛ vnꝰ cū
dn̄o spc sū. si umq̄ tn̄ certis fuo p
suasus expimētis. dn̄o me adhere
ad instar vnꝰ illoꝝ q' in caritate
manēt. ac p h' in dn̄o manēt 7 dn̄s
in illis. Nā de tali adhesiōe pu
to dn̄m q' adhēt dn̄o vnꝰ spc ē. et
g°. Dicit filꝰ. Ego impie 7 pr̄
in me ē. 7 vnū sumꝰ. Dicit hō.
Ego in deo 7 dn̄s in me ē 7 vnꝰ spc
sumꝰ. Sꝫ nunq̄ pr̄ 7 fiꝰ ut sit iuuē

i⁹

ac p inde unū inuicē se manducāt
sicut ds̄ & hō. mutua q̄dā sese mā
ducacōne ꝯtinēt & pꝯsīt & sic vnū.
nō etiā vn⁹ sp̄c sint? Absit. Nec eñ
vno s͛ insūt m̄. hij atq; illi. S; neq;
vna vnitas vtriuq;. Deniq; īuicē
vnitatū diuersitas p̄bat vnus & vnū.
q̄m n̄ p̄r & fi⁹ vn⁹. n̄c ds̄ & hō vnū
poterit ꝯuenire. Illic quidē p unū
vnitas dr̄ l' ē. hic p vn⁹ eadē vni
tas. S; lōge aliā. q᷑ int' sbās &
nās hōi neṗe & dō suaciuq; sbā & nā
est. cū pris filijq; ꝯstet penit⁹ eē
vnā. Vides illā n̄c vnitatē eē. sic
dē hinc singlari summeq; vnitati
ꝯpet. Nā quom̄ vnitas v̄ niss
natāx sbāq; diu'sitas? Et tū vn⁹
sp̄c dr̄ & ē. cū dō aīa adhēns dō. n̄c
ṗindicat tn̄ p'lalitas vnitati.
huic q̄ facit nō ꝯfusio nāy. s; vo pū
ꝯsensio. p̄p hāc q; m͂lta corda vnū
& multe aīe vna dr̄ sic scriptū ē.
Multitudinis credentiū erat cor vnū
& aīa vna. & h̄ g᷑ vnitas. Ceterū
q̄ ad illā q̄ nō vnitōe ꝯstat. s; ex
stat eēntitate? Nō plane illā q̄dā
instar h⁹ mutua mānducacio fac.
q᷑ nō fit. Est .n. q᷑ s; n̄c ꝯiunctō l' qi
ꝯpō uel tale aliq᷑ q᷑ vnu⁹ nō est.
Est aūt p̄r fi⁹ q; sc͂a. eēntia. vo^tas
s; nō m̄ vna s; vnū. Hoc neṗe est
illi⁹ eē q᷑ nām eē. s; uelle q᷑ eē. vt
nām eē. Nō ē itaq; q᷑ vnitas q̄ vnū

sicut p̄r & filius dicat᷑ siue de nā l' eēntia
l' volūbs. q᷑ vnū sc. nō ē q᷑ dicat l'
si q᷑ ē. Nec eñ notitia ē s; nā. Sūt
in se se p̄r & fi⁹ nō solū inestabili. s;
& īnꝯp̄hensibili m̄ sicut nos capa
biles p̄r & capaces. S; sane īca
pabiles v᷑ nō pciapibiles. i. capa
ces ut nō pcipes. Est p̄r in filio
m̄ q̄ sep bn̄placuit s'. & ē fili⁹ in
p̄re a quo ut nūq̄ nō nat⁹ ita & nūq̄
separatus ē. Porro p caritatē in dō
hō. & ds̄ in hoīe est. S; hō quidē
ab eterno in dō tanq̄ ab eterno dilēs.
q̄ tū ex ill' sit qui dicit. q᷑ dilexit
nos & glificauit in dilēo filio suo
an̄ mūdi ꝯstitucōē. Deus v̄o ī hoīe
ex q⁹ dilēs ab hoīe. & si ī ē hō q̄ dē
in dō est. & q̄m in hoīe ds̄ ē. ds̄ aūt
in hoīe nō ē q̄ nō sit in dō. manē a
in dilcōne nō p̄t. & forte ad t̄pē di
ligat. nō dilēs. p̄t & nōdū diligē &
dilēs. Porro cū iā diligit q̄ dilige
batur. hō in dō & ds̄ in hoīe ē. Qui aūt
nūq̄ diligit nūq̄ dilēs ē. ac p h̄
n̄c ip̄e in dō n̄c ds̄ in eo. Hec dcā sīt
ad dandā d͛ntiam int' illā ꝯnexiōē
q̄ p̄r & fili⁹ vnū sc. & illā q̄ adhēns
dō aīa vn⁹ sp̄c ē. ne forte q᷑ legit' de
hoīe manēte in cari^te. q᷑ in dō ma
net & ds̄ in eo. Et ide de filio q᷑ nō
in p̄re sit & p̄r in ipō. par' puta
retur ad optata p̄rogatiua et
vnigeniti vnicio.

Nō

Visio fit. De visione qua videbitur deus tu ra stat. In futuro sicuti est. ce. ep forma stat xxxi. ca. xxvi.

que tunc vir. Est enim nulla capit ex eo quod est. fuit. quod erit. mutatione. Tolle neque fuit et erit. vii iam tuis mutatio. aut multitudinis obum bratio. Aut quod quasi veniens ex eo quod fuit non cessat tendere ad id quod erit. transitum sane lz p est. sed omnino non est. Nam quoniam est quod nunquam in eodem statu p manet. Solum p inde est vere quod neque a fuit p cedi. nec ab erit ex pu gitur. sed solum atque inexpugnabi le remanet ei quod est. et manet quod est. Nec fuit sane tollit ei esse ab eter no. nec erit esse in eternum. ac p hoc sibi vendicat vere esse. id est inenarrabile. inter minabile. invariabile. Cum igitur ipse quod sic est. immo qui non sic alias sic est. videbitur sicuti est. stat ut dixi visio illa. que nulla ea interpolat multi tudo. et te ille de evangelio unus omnibus qui sic videt denarius red ditur. in una specie que offertur. Nam et quod apparet. ut invariabile in se est. ita invariabiliter intuentibus p sto est. et quibus apparet. nil videre de siderabilius volunt. nil possunt de lectabilius. Cum igitur vel fastidiet aviditas. vel se subtrahet suavi tas. vel fraudabit veritas. vel deficiet eternitas. Si in eternum extenditur

videndi copia. p it et voluntas. quomodo non plena felicitas. Nil quippe deest aut semper videntibus. aut supra est semper volentibus. At talis visio non vite p sentis. sed in novissimis reservatur. Quod non potest videri deus in hac vita sicuti est. ca. xxvii.

Studiosis mentibus

Sponsus deus frequenter apparet. et non sub una specie. Et ita p sto quoniam non videtur sicuti est. et nec quidem apparet quibus vult. non sicuti est. Non sapiens. non sanctus. non p pha videre illum sicuti est potest. aut potuit in corpore hoc mortali. poterit autem in inmortali. qui dignus habebitur. Itaque videtur et hic sed sicuti vi debitur et non sicuti est. Nam neque solem quem cotidie vides vidisti aliquando si cuti est. sed tamen sicut illuminat. ubi ca. aere montem. p iete. quod ne ipsum quidem aliquatenus possides. si non ex aliqua parte ipsum lumine corporis tui p ssium in genita serenitate et p spicuitate ce lesti lumen simile esset. Non denique al terum membrorum corporis capax est lucis ob multam denique dissimilitudinem. Sed ipse oculus cum turbatur fuit lumen p pinquabit. Nimirum ob amissam similitudinem. Ergo igitur turbatus est nullatenus serenum solem videt p p dissimilitudinem. serenus autem tenus videt p p non nullam similitudinem. p fecto si p puritate iugeret videret omnino in offensa acie cum sicuti est p pter

omnimoda

omimoda silitudine. Ita & solem
iusticie illu qui illuiat omne ho-
ie. in hunc m. uide in h mudo sic
illuiat illuiat pot. tam ia ma
sillis sicuti e oio no pot. tam no
pote simul. Porro ia p̄sentialr n
est a uide sicuti e. q ee sicuti e.
& aliq dissilitudie no afundi.

Tanta h De diuisis mod visio
formaz. ui di. c. xxxv.
varietas atq nouitas xx. iiii
spez merib; aditis. q n quida ra
dy st ditatis. mostrantes q ies
aquo st. no tn diffinientes q s.
Itaq de ipo uides si no ipm. Cu a
de eo q no uides certa uides. scis i
dubitanter existe q oportet inqre
ut inquirete no fraudet g. negli
gente no excuset ignorani. Vez
h gen uidedi aue. Inpmptu ei;
iuxta aplm om uenti rone in
uisibilia di p ea q fca sut intellca
aspice. Alius pauldubio ille i
mod qui qnda ptib; crebra i
atq ambitiosa dine p̄sentie fa
miliaritas; in dulta dignant.
quaq n ipis sicuti e. s; sicut dig
nata e. n uno m sic ait apls. mt
tiphane mltisq mois. cu ipe in
se sit un. & h demostratio quide n
aius. s; tn foris fca est. Siuiz ex
hibita p ymagines extrisec appetes
seu uoces sonates. Est dia i spicio

eo differentior ab his quo interior cu
p se ipm ds dignatur inuise aiam
querete se. que tn ad querend toto
se desidio & amore deuouit. Et his sig
istiusmodi aduenie ei sic ab ipo qui ex
ptus est docem. Ignis ante ipm
precedet & infla. inc. in. ei. Oportz
naq ut sci desidy ardor p̄cedat fa
ac ei ad oem aiam ad q e ipe ue
tur. q oem asumat rubigine vi
cioz. & sic pparz locu dno. & tuc
scit aia qm iuxta sit dns. cu sensit
se illo igne succesa. Nō g sic afflata
& sic dilca aiecta erit oio. ut illa
que inltis p ea que fca st. ut illa
q paucis. puisa & sopina fca est
manifestatio spusli. n & spali p ro
gatiua intimis illu affib; atq
ipis medullis cord celit illapsu sa
piat. hanc q psto q desidat no figa
tu s; infusu. no appente s; afficie
te. Nec dubiu qn eo iocudiore q
int no foris. Vbu nepe e no sonas
s; penetras. no loquax. s; efficax.
no obstrepans aurib;. s; affib;
blandies. facies est no formata s;
formas. no pstriges cors oclos. s;
facie cordis letificas. Sa quippe
amoris mune no colore. Nō tam
illu adhuc dixim appeie sicuti e.
q inis no oio alius hoc tn exhi
beat q q e. Neq; eni ut sit atinuo
psto e q ius deuotissimus intrib;

No.

sed uniuersaliter omnibus. Oportet namque
pro anime uariis desideriis diuine gustum
presencie uariari. et infusum saporem
superne dulcedinis. diuersa appetitus
anime aliter atque aliter oblectare palatum.

S(piritus est deus. Cui uel quali anime
et quomodo apparere soleat deus. sermo
ac tenore illius quod forte .xxxi.
aduertit in spiritu ambulante. xxv.
et carnis curam non perficientem in desi
deriis. prestetit si suo amore flagitante
quesierit. tali anime suspiranti frequenter
immo sine intermissione oranti et af
flictanti se pro desiderio. modo inuitatus
ille desideratus occurrit. Ergo siquis
est ita desiderii uir ut cupiat dissol
ui et esse cum christo. cupiat autem uehe
menter. ardenter siciat. assidue me
ditetur. is procul dubio suscipiat deum. Si
quidem desiderium cordis eius tribuetur
ei. et si adhuc peregrinanti in corpore. Ex
parte tamen idque ad tempus et tempus modicum.
Nam cum uigiliis et obsecrationibus et mul
to labore et ymbre lacrimarum que
situs affuerit. subito dum teneri pu
tatur elabitur. et rursum lacrimanti et
insectanti occurrens comprehendi pati
tur minime teneri. Dum subito itidem
quasi de manibus auolat. et si insti
terit precibus et fletibus deuota anima de
nuo reuertetur. et uoluntatem labiorum eius
non fraudabit eam. et rursum mox
disparebit. et non uidebitur nisi iterum toto
desiderio requiratur. Ita ergo et in hoc corpore
potest esse de presencia sponsi leticia fre
quens. sed non copia. quia et si uisitacio
letificat. sed molestat uicissitudo. Et
tamen uel intercisio sic prestolatio est omni anime
nisi id dumtaxat quod ingens deuocionem et
desiderium uehemens. et pre dulcis affectus
sponsam probat et dignam. ad quam ergo ui
sitandi accessurum uerbum decorem decoro
re induat forsitan sponsi accipiens.

Magni pastoris ~~Quomodo magnum sit et mag~~
familias ~~na et sollempnia uideri de~~
seu regie maiestatis ~~sermo inuenitur. xxxii.~~
tatis scema ap ~~.xxxiii. xxvi.~~
parere existimo hiis qui ascendentes ad
cor altum. de maioris spiritus libertate et
puritate conscientie magna nimiores
factum meruerint audire maiora. inge
nia presertim et eos scrutari penetrare. ap
prehendere sollempniora. et temptare perfec
ta. non in sensum sed in uirtutum. Hii ci
pro fidei magnitudine digni inueni
untur qui inducatur in omnem plenitu
dinem. Nec est odio in omnibus apothecas
sapientie a quo deus scientiarum dominus archanus
censeat cupiditates ueritatis uanita
tis non conscios. Tales igitur magna
audent quia magni sunt. et que au
dent optinent. Magna siquidem fides
magna meretur. Igitur huiusmodi mag
nis spiritibus magnus occurret sponsus.
et magnificabit faciem cum eis. Intuen
tes lumen et cum uerbum coloque ad ducens

Nota

et deducens ad montem sanctum suum et in
tabernacula sua. Regem in decore su
o videbunt oculi eius. Qui eiusmodi est pre
cursor ad speciosa deserti, ad flo
res rosarum et lilia convallium, ad ame
na nemorum et irrigua fontium, ad
delicias cellariorum, ad odoramenta
aromatum. Postremo ad ipsa se
creta cubilis. Isti sunt thesauri sa
pientie et scientie penes sponsum absconditi,
hec vite pascua preparata in refec
tionem animarum sanctarum. Beatus vir qui imple
vit desiderium suum ex ipsis. Sed solum a
moneo sit ne solus hec velit
que pluribus sufficere possunt. De vicissi
tudinibus [illegible] et
recessus in anima. C.
lxxv. | xxxvii.

Dicam verbum dei, dominum sponsum
considerare, prout vult,
et venire ad animam et tamen
discedere ab ea, tamen ut sensum anime non ver
bi motu ista fieri sentiamus. Ubi
eam cum sentit gratiam agnoscat presen
tiam, cum non absentiam querit, et rursum
presentiam querit. Quod requiratur.
Neque enim subducto sibi tam dulci sponso
in aliud non dico desiderare, sed nec
cogitare licebit. Restat ergo ut
abeuntem studiose requirat, revo
cet abeuntem. Ita ergo revocatur verbum,
et revocatur desiderio anime, sed eius anime
cui semel indulsit suavitatem
suam. Nunquid non desiderium vox? et valde.
Vox ergo abeunte una intima

et continua anime vox, continuum eius de
siderium. Tamen quoniam unum continuum, quare re
vertere donec veniat. Et forte ideo subtraxit
se quo avidius revocaretur, teneretur
fortius. Nam et aliquando simulabat se lon
gius ire, non quod hoc voluit, sed quod ma
gis volebat audire: Mane nobiscum
quoniam advesperascit. Ergo istiusmodi
simulationem, immo salutarem dispen
sationem, quam tunc deus corporaliter exhibuit,
non cessat perpetuare iam in suo spirita
li cum devota anima sedulo agitare.
Presens teneri vult, abiens revo
cari. Neque enim hic irrevocabile verbum
it et redit pro beneplacito suo, quasi
visitans diluculo et subito probans. Et
ire quidem illi quadam dispensatorium,
redire vero semper voluntarium est. Utrumque
in pleno iudicio. At penes ipsum
horum ratio. Nunc vero constat in anima fieri
huiusmodi vicissitudines euntis et re
deuntis verbi. Volo dicere quomodo
in me agatur in eiusmodi. Non expedit
quidem, sed prodar sane ut prosim.
Fateor et mihi adventasse verbum, in insi
pientia dico, et pluries. Cumque sepius
intraverit ad me, non sensi aliquotiens
cum intravit. Adesse sensi, affuisse re
cordor. Interdum et presentire potui
introitum eius, sentire nunquam, sed nec exitum
quidem. Nam unde in animam venerit, vel
quo abierit denuo eam dimittens, sed et
qua vel introierit vel exierit, etiam nunc ignorare Nota

me factor. Sane per oculos non intravit.
quia non est coloratus. sed neque per aures
quia non sonuit aeri. neque per nares quia
aeri — non miscetur. sed menti. nec infecit aerem
sed fecit. Neque vero per fauces. quia non est
mansus vel haustus. nec tactu comperi. quia
palpabile non est. Qua igitur introivit? an forte.
quia non deforis venit. Neque unum est ad
ex hys que foris sunt. Porro nec de
intus venit quoniam bonus est. et scio quoniam
in me non est bonum. Ascendi et superius
meum et ecce supra hoc verbum eminens.
Ad inferius quoque meum curiosus explo
rator descendi. et nichilominus infra invenitur
est. Si foras aspexi extra omne exterius meum
comperi illud esse. si intus et ipsum interius
erat. Et cognovi verum esse quod legeram
tamen quia in ipso vivimus et movemur
et sumus. Sed felix est in quo ipsum est.
Nota — qui illi vivit. qui ab eo movetur. Queris
ergo cum ita sint omnino investigabiles vie
eius. unde adesse noverim. Vivum et effi
cax est. moxque ut intus venit expergefecit
at dormitantem. animam movit et
emollivit et vulneravit cor meum.
quoniam durum lapideumque erat et male
sanum. Cepit quoque evellere et destruere
edificare et plantare. rigare a
rida. illuminare tenebrosa. clausa
reserare. frigida inflammare nec
non et facere prava in directa et as
pera in vias planas. ita ut benedi
ceret anima mea domino. et omnia que intra

me sunt nomini sancto eius. Ita igitur intrans ad
me aliquotiens verbum sponsus. nullis umquam
introitum suum indiciis innotescere fe
cit. non voce. non specie. non incessu.
Nullis denique suis motibus compertum
est mihi. nullis meis sensibus illapsum pe
netralibus meis. tantum ex motu cordis sicut
prefatus sum intellexi presentiam eius. et ex
fuga viciorum carnaliumque compressione
affectuum. adverti potentiam virtutis eius.
et ex discussione sive redargutione
occultorum meorum. admiratus sum profundi
tatem sapientie eius. et ex quantulacumque emen
datione morum meorum expertus bonitatem
mansuetudinis eius. et ex renovatione
spiritus mentis mee. id est interioris hominis
mei percepi speciem decoris eius. et ex con
tuitu horum omnium simul expavi
multitudinem magnitudinis eius. Verum
quia hec omnia ubi abscesserit verbum quodam
illico languore torpentia. primum languere
incipiunt. ac si cacabo bullienti sub
traxeris ignem. et hoc mihi signum abscessi
onis eius. Tristis necesse est sit anima me
a. donec iterum revertatur et solito reca
lescat cor meum intra me. idque sit
reversionis indicium. Familiarem mihi
erit. quo mihi ad verbum. pro ubi revoca
tione revocationis verbum gratia retinere
est. et quotiens illabitur totiens
repeteretur a me. nec cessabo clamita
re. quasi post tergum abeuntis. ardenti de
siderio cordis ut redeat et reddat mi

leticiā salutaris sui. reddat m̄ se
ipsm. fateor fili nil aliud libz ītm
dū nō p̄isto ē q̄ solū libet. Co. absz
Utraq̄ res uisitato nō est plena
uel fa ē t iocūda uisitatō dei.
m̄. t uitas q̄d. ct. lxxv.
cū abscōdi nō possim. xx viii
gr̄a aūt cū nolim. Alioq̄n sine
altut̄ uisitatō plena nō e͡it. cū
t illi⁹ seueritas absq̄ hac onerosa
t hui⁹ hylaritas absq̄ illa disso
luta possit uidi. Amara ē uitas
sn̄ admixto grē. sic absq̄ uitatis
freno leuis t nesciēs inod. p̄lm
q̄ t insolēs ipa deuocō. Qm̄ inltis
nō p̄fuit gr̄m p̄cepisse. p eo q̄ t p̄a
metū pit̄ nō acceperunt de uitate.
Ex h. n. pl⁹ q̄ oportuit cplacuēs s'
mea. dū uiti nō sc̄ uitatis obtut⁹.
dū nō respexūt ad maturitatem.
mag̃ aūt se totos leuitati hylari
tatiq̄ dederūt. In fm̄ ē ut m̄q̄ pri
uati exultaē uoluiāt gr̄a p̄uarēt.
Ob ul̃ sero d' potiūt. Lunctes g'
diare q̄ sit siue dn̄o in timore.
t exultaē ei cū tremore. Ergo
nō in sola gr̄a. g̃ plenitudo ē. s; in
sola quidē uitate. Nō potest stare
q̄ te oportea t face. si nō dcē t uelle
t face. Qz si uelis quidē t mini
me possis. Qm̄ nos expertos agni
ta uitate t̄riores t ideo mag̃. quo
mag̃ cfugit ad ignorātie exultacōz

nō licet. scientes t nō facientes q̄ui
tas hortarent. Q cū ita se h̄eat.
neutr̄ sn̄ alto sufficiat. Et quid te
nes sponsū utraq̄ res. Deniq; g̃
t uitas p̄ ih̄m x̄ fc̄a ē ait iohs bap̄ta.
Si g̃ unaq̄uis hay sn̄ alta pul
sauit ad hostiū meū dn̄s ih̄c ipo
ē cū dei u̇bū aie sponsus intrabit
sane nō tāq̄ sp̄osus. s; tāq̄ iudex.
Absit. Neq̄q̄ fiet hoc. Nō intret
in iudiciū cū suo suo. Intret pa
cific⁹. intret iocūd⁹ t hylaris. mans
tu t serius intret. qui seueroī q̄da
uitatis uultu in mediū insolēciā
rep̄imit. p̄get leticiā. Intret sali
ens. intret circūspectus. qui culpā
dissimulando tn̄suat. penā miscan
do respiciat. Intret festiui⁹ t splē
did⁹. suauis t mitis. Nt̄ si dedig
netur t fi t d' sp̄osus aie q̄rētis se.
cū sit sup omia bn̄dcs insecla.

Tanta ē Q sit p̄rem t filiū
dign̄o uenire ad aīam. ct.
ubi. tanta be lxx. | xxix
niuolencia p̄ris ubi. erga affec
tam aīam t bn̄ cp̄ita q̄ q̄d ipi⁹
p̄ris iuuu t ubi op⁹ ē ut q̄ sua
tali bn̄dcōne p̄uenīnt t p̄pauit
s'. sua q̄z dignet̄ p̄senciā. t i ut
nō m̄ ad eā ueniāt. s; t māsionē
apud eū faciāt. Nō ei sufficiat ex
hibi n t copiā sui p̄beāt. Q ē
uenire ad aīaz u̇bū. Erudito i sap̄. Nō

NS

Q: est presen ueire: Afficit ad aore
cap^c: Prius dilige e· et io prius ad
uetus ex infusa dilcone probatur.
Q: faceret absqz dilcone erudicio:
Inflaret. Q: absqz erudicone di
lco· Erraret. No decet sponsa ubi
ee stulta· Porro clata pr no sus
tinet· pr· n· diligit filiu et oem
altitudine ex tollete se adusus
sciam ubi sp inpmptu h; dete
atqz destrue su inmutcto zelu
su incedendo. Q^o tu altiu inte·
altiu iudicaj est· Vt in me oem ex
tollencia opprimat imo deiciat et
ad nil redigat· no accers furor· s;
infus amor. Si g dns ihc digne
ueniire ad me· ul pocius in me inca
ritate et spu masuetudis· emu
las di emulacone. Q: n· i diu
caritas: nepe et ds e· Si mg ista
uenit in hoc ostra q no sit sol
s; uetr et pr suus cu eo: Na q eu
pernu: Propt h nepe no pr ubi
tm· s; pr maior appellatus est· q
in natu heat miscri et pce· si sen
sero apperiri m sm ut intelligam
scriptas· aut smone sapie· q· ebul
lire ex intimis· aut infuso lume
desup reuelari misteria· aut eter
pandi m· q· qda largissim celi g
miu· et uberiores desursu influere
aio meditaconu ymbres no am
bigo sponsu ad ee· ubi signte hee

copie se· et de plenitudie ista acce
pim^s. Q: si se pie infudit· huius
quide· s; pinguius intime absorpsi
onis deuoco· ut amor agnite ui
tatis nctu qda odiu uanitatis
gnet et ostepu· ne forte aut scia
inflet aut freq̃cia uisitaconu
extollat me· Tuc pl pene scio
agi mecu· et presem adee no dubi
to· Si aut pseuerauo huic dignco
ni dignus semp q in me e affub;
et actiby respote· et g di in me ua
cua no fuit et apud me masione
faciet ta pr ueniens q ubu eru
diens. Q ita putas ex hac ma
sione int ubu et aiaz familiari
tatis gra oriatur· q ta de famili
aritate sequitur fiducia. Q^m in ostat

Anima aia q diligit ado super
ereo ee· lxx·
q diligit se et uehemt ·xxx·
dilige sentit· et diligi no uche
ment no ambigit et de sua singla
ri intencone· sollicitudie· cura· o
pa· diligencia· studioqz quo incel
santer inuigilat q admod pla
ceat deo· eq impo h omia indubi
tant agnoscit· Ergo ex propriis q
sut penes deu agnoscit nec dubi
tat se amari que amat· Ita est·
amor di amore aie pit· et illius p
curres intencio· intcta aiam facit
sollicitudo sollicita· Nescio cu q

uicinitate n(ost)ra. cui semel reuelata facie
gl(ori)am d(e)i speculari potuit a(n)i(m)a mor
tali co(n)fici n(ecess)e e(st). atq(ue) in ea(n)te a(n)i(m)am
tra(n)sferri. Ig(itur) q(ua)lis e(st) de paruis d(eu)s. talis (est)
ut appareat i(n) d(e)o. Cu(m) s(an)c(t)o s(an)c(tu)s eris et
cu(m) innoce(n)te innoce(n)s eris. Et c(um) eq(uo)
(et) cu(m) ama(n)te ama(n)s. (et) cu(m) uaca(n)te ua
cans. (et) cu(m) intento inte(n)t(us). (et) cu(m) solli
cito sollicit(us). Vigilas tu uigilat
(et) ip(s)e. Consurge in nocte i(n) p(ri)n(ci)pio
uigiliar(um) tuar(um) accela(n)s q(ua)n(tum) uis (et) ip(s)e
anticipare uigilias. inuenies cu(m)
no(n) p(re)uenies. Temere in tali negocio t(ibi)
plus ad(scri)bis t(ibi) u(e)l plus (et) mag(is) amat
(et) a(m)a(tu)r. Si h(ec) a(n)i(m)a sit. i(m)mo q(ue) sit. ui
taris q(uia) illa maiestate. q(ue) c(er)ta no(n)
curante solu(m) s(ed) metere no(n) gl(ori)et(ur). c(uius) so
li ipsa q(ue) p(ro)positis curis o(mn)ib(us) to
ta se deuoc(i)o(n)e custodit. Vnu(m) dico
mir(um) quide(m) s(ed) u(er)u(m). a(n)i(m)am d(eu)m uide(n)
te(m). haut sec(us) uide(re) q(uam) si sola uideat(ur)
ab eo. Ea g(ra)c(i)a fiducia d(ici)t illu(m) intende(re)
s(ed). sec(us) illi. n(on) p(otes)t se (et) illu(m) uide(n)s. Bo
nus es d(omi)ne a(n)i(m)e quere(n)ti te. occ(ur)ris.
amplecteris. sp(on)sum exhibes. q(ui) d(omi)n(u)s
es. imo q(ui) es s(upe)r o(mn)ia b(e)n(e)d(ic)t(u)s i(n) s(e)c(u)la.

Explicit lib(er) p(ri)mus. Incipiunt

Capit(u)la libri s(e)c(un)di.
De op(er)e n(ost)re co(n)dic(i)o(n)is .i.
De r(ec)titudine ho(min)is .ii.
De lapsu p(ri)mi ho(min)is (et) de digni tate status sui. .iii.
De affinitate a(n)i(m)e cu(m) d(e)o. .iiii.
Quod r(ec)titudine(m) sua(m) a(n)i(m)a p(er)dere p(otes)t (et) sit magnitudine(m) no(n). .v.
De simplicitate a(n)i(m)e .vi.
De gradu a(n)i(m)e quo p(re)cellit c(et)era iumenta. .vii.
De immortalitate a(n)i(m)e .viii.
De libertate a(n)i(m)e .ix.
Quod ho(mo) cu(m) sit lib(er) s(ed) t(ame)n in uici(o) ente p(ro)p(ri)o facit se s(er)uu(m). .x.
Quod p(ro)p(ri)a for(m)a a(n)i(m)e obscurari p(otes)t. s(ed) no(n) extinguari .xi.
Quod lib(er)tas a(n)i(m)e deturpari p(otes)t s(ed) no(n) destrui. .xii.
De fiducia q(ua)m h(abe)t a(n)i(m)a ad d(eu)m. .xiii.
De incitamento a(n)i(m)e .xiiii.
Quod t(ra)ctat(ur) n(ost)ro g(ra)tia d(e)i .xv.
De sacro bap(tismo) .xvi.
De bap(tism)o paruulor(um). .xvii.
Quod impedire salute(m) animie s(olet) p(er)sequi (christu)m. .xviii.
Quod sola fides u(e)l absq(ue) bap(tismo) i(n) n(ecessi)tate .xix.
De sacro altaris .xx.
De medio tenendo. .xxi.
Quod absq(ue) c(er)te co(n)t(inen)tie gl(ori)a n(on) p(er)ficit(ur) .xxii.
De modo corripiendi .xxiii.
De lingue custodia .xxiiii.
Quod sola fides absq(ue) bap(tismo) suffici at in n(ecess)itate ad salute(m). .xxv.
De ca(usa) diligendi d(eu)m. .xxvi.
De m(od)o diligendi d(eu)m. .xxvii.
De p(ri)mo diligendi d(eu)m .xxviii.
De statu iustor(um) ante aduentu(m) domini. .xxix.